

דטה חוק ומשפט - www.lawdata.co.il
עש 220/09 ד"ר נדמי חוסין, ד"ר עבדאלסאלם זיאד זידאן נ' שר הבריאות

בתי המשפט

ע"ש 220/09
ע"ש 222/09

בבית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטת מוסיה ארד – נשיאה

בעניין: 1. ד"ר נדמי חוסין
ע"י ב"כ עו"ד חוסאם ביסאן

2. ד"ר עבדאלסאלם זיאד זידאן
ע"י ב"כ עו"ד אברהים אברהים

המערערים

נ ג ד

שר הבריאות
ע"י ב"כ עו"ד עדי בן דוד מפרקליטות מחוז ירושלים

המשיב

פסק דין

1. ערעור לפי סעיף 51 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], תשל"ט-1979 (להלן – הפקודה), על החלטת שר הבריאות (להלן – המשיב) להתלות את רישיונם של המערערים לעסוק ברפואת שיניים

לתקופה של 30 חודשים.

עיקרי העובדות וההליכים

2. המערערים, ד"ר נזמי חוסיין וד"ר זיאד עבד אל סלאם, הם רופאי שיניים במקצועם. ביום 21.12.05 הורשעו המערערים במסגרת הסדר טיעון בעבירות פליליות שעניין פגיעה בביטחון המדינה (פ"ח 2065/05). המערער בע"ש 220/09, ד"ר נזמי חוסיין, הורשע בעבירה של מגע עם סוכן חוץ לפי ס' 114 לחוק העונשין ובמתן שירות להתאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 85(1)(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945 וס' 499(א) לחוק העונשין. בין השאר הורשע המערער בכך שבמהלך לימודי רפואה ברומניה יצר קשר עם פעילי חמאס ואף עבר אימון קצר בטורקיה מטעם הארגון. קשר זה נמשך אחרי שובו לישראל, אז תיווך המערער בין נציג ארגון החמאס לבין המערער השני בפרשה זו, ד"ר זיאד עבד אל סלאם, במהלך פגישה שנערכה במרפאה בה עבדו השניים. המערער בע"ש 222/09, ד"ר זיאד עבד אל סלאם, הורשע בעבירה של מגע עם סוכן חוץ לפי ס' 114 לחוק העונשין ובקשר למתן שירות להתאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 85(1)(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945 וס' 499(א) לחוק העונשין. ד"ר זיאד עבד אל סלאם הורשע בין השאר במגע עם סוכני חמאס בפגישות שנערכו בישראל, בטורקיה ובסעודיה. במהלך הפגישות נתבקש המערער לסייע לארגון במציאת דירות מסתור, ברכישת חומרי דשן ובאיתור יעדים לפיגועים. על שני המערערים הוטל עונש מאסר לתקופה של שבע שנים מתוכן 3.5 שנים בפועל.

3. בעקבות הרשעתם של המערערים בעבירות פליליות, הוגש נגדם ביום 29.1.06 כתב קובלנה והתנהל נגדם הליך משמעותי לפני ועדה בהתאם לסעיף 47(א) לפקודה (להלן – הוועדה).

4. ביום 19.11.08 המליצה הוועדה לשר הבריות להתלות את רישיונם של המערערים לתקופה של 30 חודשים. במסגרת המלצתה ציינה הוועדה כי המעשים שבהם הורשעו המערערים, "מעבר להיותם עבירות פליליות חמורות, פוגעים הם בתדמית האמינות והיושר הניצפים ממורשים לרפואת שיניים וכן פוגעים הם ביסוד ההגינות המהווה תנאי ראשוני למקצועות הרפואיים ומהווים פגם אישיותי-מוסרי-פנימי של כל אחד מהנקבלים שבפנינו". עם זאת, דחתה הוועדה את בקשתו של הקובל להמליץ על ביטול רישיונם של המערערים לצמיתות. בין שיקוליה מנתה הוועדה את חלוף הזמן הרב מביצוע העבירות, החרטה הכנה שהביעו המערערים והתנהגותם המעידה על ניסיון לחזור למוטב. על פי האמור בהחלטת הוועדה, נטיית הוועדה היתה להמליץ על התליית רישיונותיהם של המערערים לתקופה של 36 חודשים, ואולם לנוכח העובדה שפעילותם המקצועית של המערערים הוקפאה למשך 28 חודשים שבהם ריצו את מאסרם בפועל, המליצה הוועדה להתלות את רישיונותיהם לתקופה של 30 חודשים בלבד.

5. ביום 28.2.08 החליט כב' השופט (בדימוס) ורדי זילר, שאליו האציל שר הבריות את סמכות ההחלטה על פי ס' 45 לפקודה, לאמץ את המלצת הוועדה ולהתלות את רישיונם של המערערים לתקופה של 30 חודשים. המערערים לא השלימו עם ההחלטה אמורה ומכאן הערעור.

עיקרי טענות הצדדים

6. טענתם העיקרית של המערערים היא כי המלצת הוועדה והחלטת השופט זילר לאמצה בטלות, הואיל וההמלצה לא נתקבלה על דעת שלושת חברי הוועדה. המערערים מבקשים לבסס מסקנה זו על כך שלא כל שלושת חברי הוועדה חתמו על תדפיס המלצותיה במעמד קבלת ההחלטה. על העמוד האחרון של תדפיס ההמלצה המקורי מופיעה חתימה של אחד מחברי הוועדה בלבד ואילו חתימותיהם של שני החברים האחרים מופיעות על עותק נוסף של אותו עמוד אחרון שצורף להחלטה. לפיכך, טוענים המערערים, עולה החשש כי ההמלצה נכתבה על ידי אחד מחברי הוועדה בלבד וכי החתימות האחרות הוספו אליה למראית עין בלבד.

המערערים מוסיפים כי גם אם ההחלטה אינה בטלה, הרי שעיקר המעשים שבגינם הורשעו נעשו טרם קיבלו רישיון לעסוק במקצוע רפואת השיניים ולכן אין הפקודה חלה בעניינם. לטענתם, לא הבחינה הוועדה בין התקופות השונות אלא התייחסה לכתב האישום כמקשה אחת ובכך חרגה מסמכותה.

עוד טוענים המערערים כי אם התייחסה הוועדה רק לעבירות שבוצעו לאחר מתן הרישיון לעסוק ברפואת שיניים, הרי שחומרת הענישה חורגת ממידת הסבירות. לעניין זה טענו המערערים כי מדובר בעונש שיפגע קשות בפרנסתם ויסכל את שיקומם. כמו כן טענו המערערים כי היה מקום להביא בחשבון את העובדה שהודו במיוחד להם במסגרת ההליך הפלילי והביעו חרטה כנה על מעשיהם וכן את העובדה שישבו במאסר תקופה ממושכת ובכך שילמו את חובם לחברה. המערערים הוסיפו כי במהלך כל תקופת עבודתם כרופאי שיניים לא הוגשה נגדם כל תלונה משמעתית נוספת וכי אין כל קשר בין העבירות שבהם הורשעו לבין עיסוקם כרופאי שיניים. לבסוף טענו המערערים כי דיון הוועדה בעניינם וקבלת ההחלטה על התליית רישיונם נעשו זמן רב אחרי הרשעתם ולאחר שריצו את עונש המאסר שנגזר עליהם, דבר הפוגע בהם במידה החורגת מהסביר.

7. המשיב ביקש לדחות את הערעור.

לטענת המשיב, החששות שלפיהם דיוני הוועדה נערכו בהרכב חסר אין להם על מה לסמוך, שכן המלצת הוועדה הוכנה על ידי כלל חברי הוועדה אשר לאחר דיון מעמיק הגיעו להחלטה פה אחד. העלאת ההחלטה על הכתב הוטלה על אחד מחברי הוועדה, חבר זה חתם ראשון על ההמלצה והאחרים הוסיפו את חתימתם לאחר שעיינו בה. זאת ועוד, הסמכות להתלות רישיון רופא שיניים נתונה ממילא בידי השר ולא בידי הוועדה.

המשיב הוסיף כי יש לדחות גם את הטענה שלפיה התייחסה הוועדה בהמלצתה לכלל המעשים שבגינם הורשעו המערערים מבלי לבחון האם אלה נעשו בשעה שהמערערים החזיקו ברישיון לעסוק ברפואת שיניים. לטענת המשיב, מההמלצה עולה כי בא כוח הקובל הציג לוועדה את מועד קבלת הרישיון הזמני של כל אחד מהמערערים. בא כוח הקובל אף ציין בפני הוועדה מפורשות כי לעניין הערכת מעשי המערערים יש להתייחס למעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן שבהם הודה כל אחד מהם וזאת לגבי התקופה בה היה להם רישיון לעסוק ברפואת שיניים, בכלל זה רישיון זמני.

אשר לחומרת העונש, לטענת המשיב, ההחלטה על התליית רישיונם של המערערים היא החלטה סבירה ומידתית אשר התקבלה לאחר שהוועדה וכבוד השופט (בדימוס) זילר שקלו הן את השיקולים לקולא והן את חומרת המעשים שביצעו המערערים. משכך, אין כל עילה להתערב בהחלטה, דבר השמור למקרים שבהם סבור בית המשפט כי העונש המשמעותי סוטה באופן מהותי מרמת הענישה המשמעותית הראויה בנסיבות המקרה.

אשר לחלוקה הזמן הרב שבין מועד ההרשעה למועד ההחלטה על התליית הרישיון, ציין המשיב כי הקובלנה הוגשה לוועדה זמן קצר לאחר הרשעת המערערים וכי הוועדה התכנסה רק לאחר שחרורם של המערערים ממאסר בשל רצונם של המערערים שלא לבוא לפניו כאסירים. כמו כן, לטענת המשיב, משך הדיונים במקרה זה לא היה חריג ביחס להליכים משמעותיים אחרים.

דיון והכרעה

8. דין הערעור להידחות.

9. העונש המשמעותי שהוטל על המערערים הוא עונש חמור אשר ימנע מהם לעסוק במשלח ידם למשך תקופה לא קצרה. ואולם, מנגד, אין להמעיט בחומרתם של המעשים שבגינם הוטלו רישיונותיהם של המערערים. המדובר, כאמור, בעבירות נגד ביטחון המדינה שעניינן, בין השאר, בקיום מגע עם סוכנים של ארגון טרור. בהתחשב בחומרתם של המעשים, אין לומר שהעונש המשמעותי שהוטל על המערערים אינו מידתי או חורג מרמת הענישה המשמעותית הראויה למקרים כגון אלה ובכל מקרה אין לומר כי מדובר במקרה שבו "נפל משגה מהותי בשיקול דעתו" של השר (ר' ע"א 10979/04 לאור נ' שר הבריות). לעניין זה אין לקבל את טענת המערערים כי הוועדה לא הביאה בחשבון את השיקולים הרלוונטיים לקולא, דוגמת החרטה שהביעו במסגרת ההליך הפלילי, גילם הצעיר בעת ביצוע המעשים ועברם המשמעותי הנקי. עיון בהמלצת הוועדה ובהחלטת השופט זילר מלמד כי לשיקולים אלה, כמו גם לשיקולים נוספים לקולא, ניתן משקל והם אף הובילו לדחיית עמדת הקובל שביקש לבטל את רישיונם של המערערים לצמיתות.

10. אין לקבל גם את טענת המערערים שלפיה מששילמו את חובם לחברה במסגרת ההליך הפלילי יש להקל בעונשם המשמעותי. מטרות הענישה המשמעותית שונות ממטרות הענישה הפלילית ובנסיבות

הנדונות אין בעובדה כי המערערים נשאו בעונש במסגרת הליך פלילי כדי להפחית מחומרת העונש המשמעותי שמן הראוי להטיל עליהם. באופן דומה, גם העובדה כי המעשים שבגינם הורשעו המערערים לא בוצעו במסגרת עיסוקם כרופאי שיניים (דוגמת במהלך טיפול שיניים) אין בה כדי למנוע את ענישתם המשמעותית בגינם (ר' ע"א 224/79 דימנט נ' שר הבריאות; עת"מ 961/07 גונן שגב נ' משרד הבריאות).

11. אשר לחלוף הזמן ממועד הרשעת המערערים בפלילים ועד למתן החלטת המשיב בעניינם, המערערים לא סתרו את טענת המשיב שלפיה דיוני הוועדה נערכו אחרי שחרורם של המערערים ממאסר נוכח בקשתם שלא להופיע לפני הוועדה בעודם אסירים, ולא נוכח התנהלות בלתי סבירה מצדה של הוועדה.

12. גם יתר טענות המערערים, דינן להידחות.

לא מצאתי כל ממש בטענת המערערים בנוגע להרכב החסר שבו ניתנה המלצת הוועדה וההסבר שהביא המשיב לעניין זה מקובל עלי. כמו כן, עיון בהמלצת הוועדה מלמד כי היא מתייחסת רק לאותם מעשים שביצעו המערערים לאחר מועד קבלת הרישיון הזמני ולא למעשים שבוצעו לפני מועד זה.

סוף דבר

13. הערעור נדחה.

14. החלטת המשיב תיכנס לתוקף ביום 16.5.10.

15. אין צו להוצאות.

ניתן היום, ב' בניסן תש"ע (17 במרץ 2010), בהיעדר הצדדים.

דטה חוק ומשפט - www.lawdata.co.il

דטה חוק ומשפט בע"מ

טל: 03-5383229 פקס: 03-5383222 דוא"ל: main@lawdata.co.il www.lawdata.co.il